USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **V. P.**, zast. Mgr. Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem se sídlem Ovenecká 78/33, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2021, čj. OAM-633/ZA-ZA11-LE32-2019, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2021, čj. 57 Az 9/2021-54,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Bc. Filipu Schmidtovi, LL.M., advokátovi, **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím neudělil žalobci (dále „stěžovatel“) mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel žalobu ke Krajskému soudu v Praze, který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem jako nedůvodnou zamítl.

[2] Krajský soud se plně ztotožnil s žalovaným stran věrohodnosti stěžovatelovy výpovědi, s ohledem na jeho předchozí výpovědi z let 2009 a 2019 v řízeních o vyhoštění. V roce 2009 stěžovatel uvedl, že z České republiky nevycestoval, jelikož si zde chtěl vydělat peníze a současně uvedl, že neexistují důvody, pro které by se nemohl vrátit na Ukrajinu. V roce 2019 ve své výpovědi sdělil, že mu na Ukrajině nehrozí nelidské zacházení, že mu nic nebrání ve vycestování na Ukrajinu a jakmile si pořídí nový pas, tak tam vycestuje za sestřenicí své bývalé manželky. V rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany a následně v žalobě ovšem uvedl, že byl na Ukrajině pronásledován soukromou skupinou UNA-UNSO (Ukrajinské národní shromáždění - Ukrajinská národní sebeobrana). Tvrdí, že byl opakovaně napaden, bylo mu bráněno odchodu z domu apod. Krajský soud shledal žalobní tvrzení nedostatečně věrohodným s ohledem na rozpor

s předchozími tvrzeními stěžovatele a stupňování tvrzených problémů v průběhu azylového řízení.

[3] Ačkoliv by dle krajského soudu výše uvedené bylo dostatečným důvodem pro neudělení mezinárodní ochrany, ztotožnil se i s dalším závěrem žalovaného, že stěžovatel nevyužil ochrany tamních orgánů před tvrzeným pronásledováním členy UNA-UNSO. Stěžovatel měl být napaden čtyřikrát členy UNA-UNSO. Na policii se však obrátil pouze jednou a ani to nijak nedokládá. Dle stěžovatele byla policie nečinná. V ostatních třech případech napadení se na policii neobrátil a nebránil se ani proti tvrzené nečinnosti policie, ačkoliv je to na Ukrajině možné (usnesení NSS ze dne 27. 10. 2015, čj. 2 Azs 210/2015-25).

[4] V replice na vyjádření žalovaného stěžovatel uvedl, že má četné zdravotní problémy, včetně epileptických záchvatů a obává se, že by se na Ukrajině nemohl léčit. K replice přiložil lékařkou zprávu ze dne 14. 6. 2021. Krajský soud dospěl k závěru, že četné zdravotní problémy, včetně epileptických záchvatů, nemohou bez dalšího odůvodnit zrušení napadeného rozhodnutí.

[5] Krajský soud se v rozsudku zabýval i dalšími námitkami stěžovatele, přičemž jejich vypořádání není zpochybněno, proto je Nejvyšší správní soud nerekapituluje.

[6] Dne 1. 10. 2021 byl krajskému soudu doručen přípis stěžovatele ze dne 27. 9. 2021, ke kterému byla přiložena lékařská zpráva ze dne 17. 9. 2021.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[7] Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost. Tvrdí v ní, že krajský soud nesprávně posoudil nebezpečí, které mu v případě návratu na Ukrajinu hrozí, přičemž soud dostatečně nezohlednil tuto hrozbu vážné újmy v souladu s § 14a zákona o azylu. Také nesprávně zhodnotil zdravotní stav stěžovatele, jež mu neumožňuje vycestovat, což doložil i lékařskou zprávou.

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti sdělil, že považuje všechny námitky stěžovatele za nedůvodné. Stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti, které jsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany v některé z jejich forem. Žalovaný navrhl kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost, popř. zamítnout pro nedůvodnost.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Soud se nejprve zabývá otázkou přípustnosti kasační stížnosti (§ 102 a násl. s. ř. s.). Stěžovatel musí zásadně reagovat na argumentaci krajského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedl v žalobě, aniž by jakkoliv reflektoval argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné (srov. usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009,

čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, ze dne 15. 9. 2009, čj. 6 Ads 113/2009-43, nebo ze dne 14. 6. 2016, čj. 1 As 271/2015-36).

[10] V první kasační námitce stěžovatel tvrdí, že krajský soud nesprávně posoudil nebezpečí, které stěžovateli v případě návratu na Ukrajinu hrozí, přičemž dostatečně nezohlednil hrozbu vážné újmy v souladu s § 14a zákona o azylu. Dle Nejvyššího správního soudu se ovšem nejedná o kasační důvod v souladu s § 103 s. ř. s. Krajský soud se s námitkou posouzení nebezpečí vypořádal a to primárně tak, že vůbec nebylo prokázáno, že by stěžovateli vážná újma hrozila, neboť jeho výpověď byla nevěrohodná. Pakliže stěžovatel nyní bez dalšího důvodu namítá, že soud nesprávně posoudil nebezpečí v případě návratu na Ukrajinu, aniž by uvedl, v čem konkrétně krajský soud pochybil, pak se jedná o kasační námitku, kterou nelze projednat, neboť nesměřuje proti rozhodovacím důvodům krajského soudu. Je proto nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., protože se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Nejedná se totiž pouze o setrvání na jiném názoru, ale o nereagování na výslovně vypořádanou námitku, proti které argumentace stěžovatele nemůže obstát.

[11] Stěžovatel ve druhé námitce konstatuje nesprávné zhodnocení zdravotního stavu, jež mu neumožňuje vycestovat, což doložil i lékařskou zprávou. Ani v tomto případě se nejedná o kasační důvod v souladu s § 103 s. ř. s. Krajský soud se posouzením zdravotního stavu dostatečně zabýval v bodě 43 napadeného rozsudku. Konstatoval, že zdravotní stav stěžovatele není bez dalšího relevantním azylovým důvodem. Z napadeného rozsudku také plyne, že se soud lékařskou zprávou ze dne 14. 6. 2021 zabýval, jelikož vzal v potaz epileptické záchvaty stěžovatele. Lékařskou zprávu ze dne 17. 9. 2021 nemohl soud při posuzování žaloby zohlednit, jelikož byla doručena až 1. 10. 2021. Stěžovatel ani ve druhé námitce netvrdí, v čem soud konkrétně pochybil. I nyní se jedná o kasační námitku, kterou nelze projednat, neboť nesměřuje proti rozhodovacím důvodům krajského soudu.

[12] Kasační stížnost, jejíž důvody nesměřují proti důvodům, na nichž je toto rozhodnutí postaveno, je nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto takovou kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. pro nepřípustnost (srov. výše citované usnesení sp. zn. 7 Afs 106/2009).

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud kasační stížnost pro nepřípustnost odmítl [§ 104 odst. 4 s. ř. s., § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[14] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[15] Usnesením ze dne 10. 11. 2021, čj. 8 Azs 317/2021-25, ustanovil Nejvyšší správní soud stěžovateli zástupce pro řízení o kasační stížnosti, a to Mgr. Bc. Filipa Schmidta, LL. M, advokáta. Kasační stížnost sepsal sám stěžovatel. Ze spisu vyplývá, že ustanovený

zástupce v souvislosti s řízením o kasační stížnosti pouze nahlédl do spisu. Nahlédnutí do spisu však nepředstavuje samostatný úkon právní služby ve smyslu § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (viz rozsudek NSS ze dne 29. 4. 2008, čj. 5 Azs 33/2008-40). Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že se ustanovenému zástupci odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. března 2022

Petr Mikeš
předseda senátu